

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 6.11.2007
СОМ(2007) 681 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

**въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно
борбата срещу тероризма**

{SEC(2007) 1463}

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ.....	3
1.1.	Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма	3
1.2.	Първи доклад.....	3
1.3.	Настоящ доклад.....	4
2.	МЕТОД И КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНКА НА РАМКОВОТО РЕШЕНИЕ	4
3.	ОЦЕНКА	5
3.1.	Държави-членки, оценявани за първи път.....	5
3.2.	Държави-членки, оценявани за втори път	7
4.	ЗАКЛЮЧЕНИЯ.....	11

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

1.1. Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма

Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма¹ (наричано по-нататък „Рамковото решение“) представлява ключов инструмент в борбата срещу тероризма.

Рамковото решение хармонизира определението за терористични престъпления във всички държави-членки и гарантира, че те налагат наказания и санкции на физически и юридически лица, извършили или отговорни за такива престъпления, като тези наказания и санкции отразяват сериозността на престъпленията. То установява правни норми, които гарантират, че терористичните престъпления могат да бъдат ефективно преследвани, и приема специални мерки по отношение на жертвите на терористични престъпления заради тяхната уязвимост.

1.2. Първи доклад

Съгласно член 11 от Рамковото решение Комисията трябва да изготви писмен доклад за мерките, взети от държавите-членки, за да се съобразят с този инструмент.

В съответствие с този член на 8 юни 2004 г. бе приет доклад на Комисията² и работен документ на службите на Комисията³, свързани с този доклад.

Тъй като тогава Комисията не получи информация от Люксембург и Нидерландия, нито пък специална информация от Гърция, оценените държави-членки бяха Австрия, Белгия, Германия, Дания, Испания, Ирландия, Италия, Обединеното кралство, Португалия, Финландия, Франция и Швеция.

Отговорът на Съвета по доклада на Комисията⁴ бе приет на 25 и 26 октомври 2004 г. със следните заключения:

- държавите-членки, които все още не са изпълнили изцяло Рамковото решение, се приканват да направят това възможно най-скоро и да предоставят информацията за постигнатия напредък;
- съответните държави-членки се приканват да предоставят допълнителна информация, както се изисква в доклада на Комисията;
- новите държави-членки се приканват да предоставят информация за своето изпълнение на рамковото решение.

---

1 ОВ L164, 22.6.2002 г., стр. 3

2 Доклад на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, COM(2004)409 окончателен от 8.6.2004 г.

3 Приложение на работния документ на службите на Комисията към доклада на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, SEC(2004) 688 от 8.6.2004 г.

4 Документ на Съвета 11687/2/04 REV 2 DROIPE 40, от 12.10.2004 г.

Тази информация трябваше да се предаде на Съвета и на Комисията до 31 декември 2004 г.

1.3. Настоящ доклад

Всички държави-членки информираха Комисията до крайната дата 31 декември 2006 г. Настоящият доклад представя ситуацията на транспониране на законодателството, за която Комисията е била информирана до тази референтна дата⁵. Той е изготвен въз основа на цялата информация за прилагане на Рамковото решение, предоставена на Комисията след изготвянето на първия доклад, включително и въз основа на становищата, изразени от някои държави-членки за точната степен на прилагане, и на оценката на първия доклад. Към настоящия доклад има работен документ на службите на Комисията, който съдържа подробен анализ на националните мерки, взети за изпълнение на Рамковото решение, както и таблица, в която се уточняват националните разпоредби, транспониращи всеки от членовете, в съответствие с получената от Комисията информация.

2. МЕТОД И КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНКА НА РАМКОВОТО РЕШЕНИЕ

Критериите за оценка, използвани при изготвянето на настоящия доклад, не се различават от използваните за съставянето на първия доклад и описани в него⁶.

Що се отнася до контекста на оценката, той е същият като описания в първия доклад за оценка⁷. Въпреки това, трябва да бъде взето предвид още едно обстоятелство: настоящата оценка е повлияна от съществуването на предишен доклад за оценка. В него се прави разлика между държавите-членки, които вече са били оценени в посочения доклад, и държавите-членки, които се оценяват за първи път. Първите са оценени въз основа на заключенията от предишния доклад и допълнителната информация, която са предоставили. По отношение на вторите е необходима цялостна първоначална оценка. Но дори в този случай настоящото оценяване зачита тълкуването на разпоредбите на Рамковото решение, направено в първия доклад, като се позовава на него в редица случаи.

Позовавайки се на член 1, параграф 2 от Рамковото решение Комисията припомня, че антитерористичните мерки като законодателство трябва да се прилагат при спазване на основните права и принципа на върховенство на закона. Комисията ще продължи да отделя специално внимание на този аспект. Колкото по-строги са гаранциите, че ЕС и държавите-членки спазват основните права при прилагането на законодателството на Съюза, толкова по-големи са шансовете на Съюза за постигане на ефективен напредък в борбата срещу тероризма.

---

5 С изключение на влизането в сила или напредъка на съответните законодателни изменения или закони, за които Комисията е била предварително информирана. Така докладът се спира на влизането в сила на измененията в Наказателния кодекс на Естония на 15.3.2007 г., както и предаването за одобрение от Камарата на представителите на Кипър на законопроекта за тероризма и свързани с него въпроси от 2006 г.

6 Доклад на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, COM(2004)409 окончателен от 8.6.2004 г., стр. 4—5.

7 Доклад на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, COM(2004)409 окончателен от 8.6.2004 г., стр. 4—5.

3. ОЦЕНКА

3.1. Държави-членки, оценявани за първи път

Тази група от държави-членки включва държавите, които са били членки на ЕС преди разширението от 1 май 2004, но не са били оценени в първия доклад (Гърция, Люксембург и Нидерландия)⁸, и държавите, които се присъединиха към Съюза на 1 май 2004 г. Само няколко държави предоставиха навреме на Комисията всички съответни текстове на своите разпоредби за прилагане. Следователно в някои случаи оценката на фактите и последващите заключения се основават на непълна информация. След разглеждане на информацията, предоставена от 13-те държави-членки, ситуацията относно прилагането на Рамковото решение е следната:

Член 1: Гърция, Естония, Латвия, Малта, Нидерландия, Словакия, Унгария и Чешката република правилно са приложили член 1 в смисъл, че всички терористични престъпления са обособени като отделна категория престъпления, докато Кипър е в процес на изменение на законодателството си в тази насока. В останалите държави-членки, разгледани тук, използваният метод за определяне на терористичните престъпления предизвиква известно безпокойство: Люксембург не предвижда да изготви списък на терористичните престъпления, Словения използва само общо определение на терористичните престъпления, Литва не разполага с пълно определение, докато Полша дава определение само за терористично намерение. Освен това, в Литва, Полша и Словения не съществува разпоредба, свързваща обикновените престъпления с определенията за тероризъм или определяща ги като терористични престъпления в случай на терористично намерение.

Член 2: Гърция, Естония, Люксембург, Малта, Нидерландия, Полша и Словакия са приложили този член правилно посредством специални разпоредби, които инкриминират като отделни престъпления деяния, извършени във връзка с терористични групи. Кипърският закон също ще въведе конкретни разпоредби за тази цел. Литва използва смесена формулировка, когато общите разпоредби относно групи с престъпна цел допълват ограничения обхват на разпоредбата за терористичните групи. Въпреки това тази разпоредба не успява да обхване ръководенето на терористична група. По същия начин Унгария не инкриминира ръководенето на терористична група. В Чешката република терористичните групи като такива и ръководенето им или участието в техни дейности не са специално инкриминирани, но оказването на помощ за извършването на терористични престъпления е. В Латвия ръководенето на терористична група е инкриминирано, докато участието се инкриминира само ако е свързано с поръчването на определени терористични престъпления. И двете страни разчитат на общи разпоредби, които инкриминират участието в престъпна организация или организирани групи. Словенското законодателство също не съдържа специални разпоредби относно терористичните групи – съгласно него това понятие трябва да бъде включено в по-широката идея за „престъпно сдружение“.

---

8 Вж. Работен документ на службите на Комисията – Приложение към Доклада на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (SEC(2004) 688), стр. 4, наричан първи доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията) в текста. От Люксембург и Нидерландия не бе получена информация, докато Гърция само съобщи, че Рамковото решение вече е включено в националната правна система, без да предостави допълнителни данни или правни текстове.

Член 3: Само Гърция, Малта и Нидерландия са приложили изцяло този член относно престъпленията, свързани с терористични дейности – Кипър все още е в процес на изменение на своето законодателство. Останалите държави-членки ще могат да достигнат, в някои случаи, подобни резултати чрез третирането на тези престъпления като сътрудничество с терористична група или като участие в специфични терористични престъпления, като отчасти изпълнят задълженията съгласно този член.

Член 4: Гърция, Естония, Латвия, Литва, Малта, Нидерландия, Полша, Словакия, Словения, Унгария и Чешката република посочиха общи правила относно участие и планирани престъпления съгласно своите наказателни системи, които имплицитно ще позволяват на техните законодателства да изпълнят този член. Освен това, Естония, Литва, Малта, Унгария и Чешката република приеха допълнителните разпоредби, свързани с тероризма. В Кипър ще бъдат въведени изменения, които ще свържат общите правила за съучастие и планирани престъпления с намерението за терористичен акт.

Член 5: Въпреки че само предвидените от Кипър законодателни изменения се отнасят изрично до екстрадиция за терористични престъпления, изглежда, че всички държави-членки могат да изпълнят условията на параграф 1, който задължава държавите-членки да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 1—4, са наказуеми с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, които могат да доведат до екстрадиция. Гърция, Естония, Люксембург, Малта, Нидерландия, Полша и Унгария приложиха параграф 2, както трябва – това ще направи и кипърският проектозакон, докато останалите оценявани държави-членки не са въвели специални по-строги разпоредби, нито пък са посочили съответни обикновени престъпления, които биха позволили сравнение на санкциите, а оттам и оценка на прилагането. Що се отнася до параграф 3, когато става въпрос за участие в терористична група, всички държави-членки с изключение на Словения са приложили адекватно или ще приложат разпоредбата. По отношение на ръководенето на терористична група повечето държави-членки правилно са приложили тази разпоредба. Но Словения и Унгария не са спазили изискваните минимални санкции, а Гърция и Полша са избрали формула, която не изключва налагането на наказание лишаване от свобода до петнайсет години, но не го и гарантира.

Член 6: Единствено Гърция, Люксембург и Унгария разполагат със специални смекчаващи обстоятелства при присъда, наложена за терористични престъпления, като се вземат предвид някои от особените обстоятелства, посочени в този член. Кипър ще разполага с такива обстоятелства след приключване на законодателната процедура. Естония, Латвия, Литва, Полша, Словакия, Словения и Чешката република въведоха по-обща правила, съдържащи смекчаващи обстоятелства, докато останалите засегнати държави-членки още не са предоставили законодателство, прилагащо тази избирателна разпоредба.

Член 7: Латвия, Словакия и Чешката република не са предвидили отговорност за юридическите лица за терористични престъпления, както се изисква в параграф 1, а Люксембург не е предал съответните разпоредби. Другите държави-членки са приложили правилно параграф 1. Техните разпоредби често надхвърлят минималното равнище, изисквано от Рамковото решение, като определят повече от един критерии или въвеждат по-обхватни критерии. Единствено Гърция, Литва, Малта, Полша, Словения и Унгария са предвидили правила, които изрично прилагат параграф 2, включително липсата на надзор или контрол като източник на отговорност за юридически лица. Въпреки това, в някои от другите държави-членки параграфът може

да се тълкува като подлежащ на по-обща формулировка. Естония, Кипър, Латвия, Литва, Нидерландия и Словения са приложили параграф 3, гарантирайки, че отговорността на юридическите лица не изключва наказателно преследване срещу физически лица, които са извършители.

Член 8: Всички държави-членки с изключение на Люксембург, Словакия и Чешката република са представили законодателство или проект на законодателство, предвиждащо санкции за юридически лица и изпълняващо минималното изискване на член 8 за предвиждане на наказателни или ненаказателни имуществени санкции. Изпълнението на член 8 от Латвия обаче е възпрепятствано от неправилното транспониране на член 7, което страната е направила. Повечето държави-членки също прилагат всички или някои от избирателните санкции в тази разпоредба, а някои предвиждат допълнителни санкции, които не са посочени в Рамковото решение.

Член 9: Законодателството на всички държави-членки вероятно ще може да изпълни изискванията на този член по отношение на прилагането на принципа на териториалност в член 9, параграф 1, буква а), член 9, параграф 1, буква б) и член 9, параграф 4. Що се отнася до извънтериториалната компетентност, повечето държави-членки имат или ще имат законови разпоредби, които обхващат, поне частично, принципите за активна и пасивна личност, посочени в член 9, параграф 1, букви в) и д). Член 9, параграф 1, буква г) е ясно транспониран единствено от Малта, докато Нидерландия и Словения са посочили законови разпоредби, които обхващат този параграф отчасти. Член 9, параграф 3 е ясно приложен от Естония, Люксембург, Малта, Нидерландия, Словакия и Словения. Клаузите за всеобща компетентност в гръцкото, литовското, полското, словашкото и словенското законодателство, както и в кипърския законопроект, могат да позволят на тези държави-членки да изпълнят, поне отчасти, изискванията на параграфи 1 и 3 без изрично прилагане. Литва транспонира частично член 9, параграф 2, докато никоя от останалите държави-членки не е включила в националното си законодателство критериите за решаване на свързани с компетентността конфликти, посочени в тази разпоредба.

Член 10: Въпреки че само Естония, Полша и Словакия са посочили специални членове, установяващи принципа на наказателно преследване *ex officio*, изглежда, че във всички държави-членки терористичните престъпления се смятат за престъпления срещу обществото за целите на разследването и наказателното преследване. Единствено Естония и Словения са предвидили конкретни разпоредби относно оказването на помощ на семействата на жертвите, за която се отнася параграф 2.

3.2. Държави-членки, оценявани за втори път

Член 1: Според заключенията на първия доклад за оценка Австрия, Белгия, Дания, Испания, Португалия, Финландия, Франция и Швеция са приложили правилно член 1 в смисъл, че специално са инкриминирали терористичните престъпления като отделна категория престъпления, а Ирландия е в процес на изменение на законодателството си за тази цел. В доклада се посочва, че Италия и Обединеното кралство са предвидили само ограничен брой специфични терористични престъпления и са определили общите престъпления с терористична цел като отежняващо обстоятелство (в Италия) или чрез прилагане на общо определение за тероризма (Обединеното кралство). Докладът

заклучи, че германското законодателство не е изпълнило член 1 от Рамковото решение⁹.

Допълнителната информация, предоставена от държавите-членки, позволява на Комисията да отбележи по-голяма степен на съответствие с член 1. Въпреки това, нито едно от предоставените становища не разсейва изцяло съмненията на Комисията, изразени в посочения доклад. Единствено ирландските разпоредби, които междуременно влязоха в сила, потвърждават, че правната система на Ирландия е съобразена с член 1.

Член 2: Според заключенията на първия доклад за оценка повечето държави-членки са имали или ще имат законодателство, което отделно инкриминира терористични деяния, извършени във връзка с терористични групи. Само в Дания и Швеция ръководенето или участието в дейностите на терористични групи не е специално инкриминирано, въпреки че в някои случаи извършителите на такива деяния могат да бъдат наказани като основни извършители или съучастници в съответното терористично престъпление¹⁰.

Комисията трябва да разясни, че въпреки факта, че в Швеция ръководенето на терористична група и участието в нейните дейности не са специално инкриминирани, нейните подробно формулирани разпоредби за опит, подготовка, заговор и съучастие могат да позволят наказателно преследване и на ръководителите на терористичната група, и на участниците в нея. По отношение на Дания Комисията е на мнение, че не толкова общите ѝ разпоредби относно съучастие, а по-скоро нейното специално законодателство относно оказването на помощ на терористични групи може също да обхване всички деяния, инкриминирани съгласно член 2, параграф 2, . Липсата на отделно инкриминиране на сътрудничеството с терористична група в Швеция и на ръководенето на терористична група в Швеция и Дания не изключва автоматично това, че резултатите, към които се стреми Рамковото решение, не могат да бъдат постигнати, а могат да разстроят задачата за създаване на система и политическата цел на този инструмент и яснотата на изпълнението, както и да възпрепятстват цялостното прилагане на свързаните разпоредби. Затова трябва да се отбележи, че Швеция и Дания не са приложили изцяло член 2.

Член 3: Тази разпоредба изисква от държавите-членки да обявят някои деяния за престъпления, свързани с терористични дейности. Първата оценка заключи, че само Испания, Португалия, Финландия и Франция имат законодателство, което е изцяло съобразено със задълженията по този член, и че правната система на Ирландия трябва да бъде съобразена с тях след влизането в сила на новото законодателство. Законодателството на другите държави-членки е съобразено само отчасти с този член¹¹.

Австрия, Италия и Швеция, както и Белгия и Дания, предоставиха допълнителни обяснения за прилагането на тази разпоредба, но само Дания успя да докаже цялостно съобразяване на своето законодателство с член 3 от Рамковото решение.

---

9 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 7.

10 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 6.

11 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 6.

Член 4: Както бе заключено в първата оценка¹², въпреки че само някои държави-членки разполагат със специални разпоредби, прилагащи член 4, се оказва, че посредством прилагането на общи правила за съучастие и незавършени престъпления повечето държави-членки косвено са изпълнили член 4, при условие че предишните членове са били изцяло изпълнени. Въпреки това, все още има известно безпокойство по отношение на прилагането на елемента „опит“ във Франция и Белгия, както и в Португалия.

Член 5: По отношение на член 5, параграф 1 от Рамковото решение първата оценка посочи, че всички държави-членки ще бъдат в състояние да изпълнят условията на параграф 1, който задължава държавите-членки да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 1—4, са наказуеми с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, които могат да доведат до екстрадиция¹³.

Австрия, Белгия, Дания, Италия, Португалия, Финландия, Франция и Швеция са приложили правилно член 5, параграф 2¹⁴. За съжаление въпреки допълнителната информация, изпратена от държавите-членки, същото не може да се каже за Германия, Ирландия, Испания и Обединеното кралство.

Що се отнася до параграф 3, когато става въпрос за ръководенето на терористична група, според първия доклад за оценка законодателството на Австрия, Белгия, Германия, Ирландия, Италия, Португалия и Обединеното кралство е съобразено или ще бъде съобразено с Рамковото решение. Правните системи на Дания, Франция и Швеция ще бъдат съобразени само отчасти с тази разпоредба. Единствено испанското законодателство е съобразено с тази разпоредба, що се отнася до ръководенето на терористична група, която само заплашва да извърши терористични актове¹⁵. Сега може да се заключи, че френското законодателство също е изцяло съобразено с този член.

Във връзка с участието в дейностите на терористична група в първия доклад за оценка бе посочено, че Австрия, Белгия, Ирландия, Испания, Обединеното кралство, Португалия, Финландия и Франция са приложили правилно тази разпоредба, която може да бъде смятана за частично транспонирана в Германия, Дания, Италия и Швеция¹⁶. За съжаление нито една от тези страни не е предоставила информация, която да убеди Комисията в пълно съобразяване по тази точка.

Член 6: Не са предоставени допълнителни коментари относно член 6. Затова се предполага, че все още само Австрия, Германия, Испания, Италия, Португалия и Франция разглеждат специално особените обстоятелства, посочени в този член, докато другите страни не са посочили специални мерки за прилагането на тази избирателна разпоредба¹⁷.

---

12 Вж. „Доклад на Комисията въз основа на член 11 от Рамковото решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма“ (СОМ 2004 409 окончателен), стр. 6 – посочено по-нататък като първи доклад за оценка (обобщение).

13 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 6.

14 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 6.

15 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 22—23.

16 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 22—23.

17 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 6.

Член 7: Първият доклад за оценка заключи, че Белгия, Германия, Дания, Финландия, Франция, Ирландия, Италия и Португалия са приложили или ще приложат законодателство, гарантиращо, че юридически лица могат да бъдат подведени под отговорност за престъпленията, посочени в Рамковото решение. Но от тези държави-членки само Ирландия, Италия, Португалия и Финландия са предоставили достатъчно информация, за да се смята, че параграф 2 също е обхванат¹⁸.

Като се вземат предвид новите коментари и предоставената информация за нови разпоредби, сега може да се заключи, че австрийската и шведската правни системи също са съобразени с член 7, параграф 1, така че само Испания и Обединеното кралство все още не са приложили тази разпоредба. По отношение на член 7, параграф 2 от Рамковото решение Австрия, Белгия и Дания са предоставили допълнителна информация, потвърждаваща съобразяването.

Член 8: Първият доклад за оценка заключи, че Белгия, Германия, Дания, Италия, Португалия, Финландия и Франция са изпълнили минималното задължение, предвидено в член 8, за налагане на наказателни и ненаказателни имуществени санкции за юридически лица¹⁹. Сега в списъка на държавите-членки, чието законодателство е съобразено с член 8, могат да се добавят и Австрия и Швеция.

Член 9: Първият доклад за оценка прие за дадено, че законодателството на всички държави-членки е съобразено с член 9, параграф 1, букви а) и б) и параграф 4, тъй като териториалността е основата при компетентността по наказателноправни въпроси²⁰. Австрия, Белгия, Германия, Дания, Испания, Ирландия, Италия, Обединеното кралство, Португалия, Финландия, Франция и Швеция имат правила, които обхващат в различна степен принципа на активно лице в член 9, параграф 1, буква в), въпреки че някои от тях не обхващат пребиваващите лица (Германия, Италия, Обединеното кралство и Франция) или се отнасят до допълнителни елементи като двойното инкриминиране, които не са включени в тази алинея (Дания). Същото бе отбелязано и във връзка с принципа на пасивното лице в член 9, параграф 1, буква д), въпреки че в някои случаи приложното поле на разпоредбата е намалено и тя се отнася само за защитени лица или помещения или пък изисква извършителят да бъде на територията на държавата-членка. Освен това, едва пет държави-членки изрично посочват престъпления срещу институции или органи на Европейския съюз. Член 9, параграф 1, буква д) е изрично транспониран само в Австрия и Ирландия, въпреки че към момента на изготвяне на първия доклад за оценка изглеждаше, че Италия, Португалия и Финландия също ще спазват тази разпоредба²¹. Що се отнася до член 9, параграф 3, бе заключено, че Австрия, Германия, Ирландия, Италия и Португалия изрично предвиждат възможността за преследване на извършител, който е извършил терористично престъпление в чужбина и не може да бъде екстрадиран.

Според предоставената информация белгийското законодателство обхваща също член 9, параграф 1, буква г) и параграф 3, а германското законодателство е съобразено с член 9, параграф 1, букви г) и д) от Рамковото решение. Дания информира за задължението си да започне наказателно преследване във всички случаи, посочени в рамковото решение. За Швеция може да се смята, че има всеобща компетентност за

---

18 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 30.

19 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 30.

20 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 31.

21 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 34.

терористичните престъпления. Изменението във френското законодателство с цел прилагането на член 9, параграф 3 не промени предварителното заключение на Комисията по този параграф.

Ситуацията относно член 9, параграф 2 не се е подобрила от изготвянето на първия доклад за оценка и Ирландия продължава да бъде единствената държава-членка, която е транспонирала тази разпоредба (макар и частично) в своя Закон за наказателното правосъдие (терористични престъпления) от 2005 г., който междуременно влезе в сила.

Член 10: Към момента на изготвяне на първата оценка само Австрия предостави достатъчно информация, доказваща съответствието на нейната правна система с член 10, параграф 1, въпреки че изглеждаше вероятно във всички държави-членки терористичните престъпления да бъдат третираны като престъпления срещу обществото за целите на разследването и наказателното преследване²². Становищата на Белгия, Дания, Франция и Швеция относно прилагането на член 10, параграф 1 засилват предположението на Комисията, че във всички държави-членки терористичните престъпления са обект на наказателно преследване от прокуратурата.

По отношение на член 10, параграф 2 първият доклад за оценка бе съсредоточен върху мерките за оказване на помощ на семействата на жертвите на терористични престъпления, тъй като прилагането на Рамковото решение на Съвета относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления²³ е предмет на отделен доклад. Австрия, Белгия, Германия, Ирландия, Испания, Италия, Обединеното кралство и Франция предоставиха специална информация по този въпрос²⁴. Само Португалия предостави допълнителни подробности за оказването на помощ на семействата на жертвите на терористични престъпления.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Комисията отбелязва, че по-голямата част от държавите-членки, оценявани за първи път, са приложили задоволително основните разпоредби, съдържащи се в Рамковото решение. Някои важни въпроси обаче все още са нерешени. По отношение на държавите-членки, оценявани за втори път, те изпратиха допълнителна информация на Комисията, която ѝ позволи да установи по-високо общо равнище на съответствие. Въпреки това, повечето от основните слабости, отбелязани в първия доклад за оценка, още не са преодоляни.

Безпокойството на Комисията е свързано основно с:

- недостатъчното прилагане на член 1 в Германия, Италия, Литва, Люксембург, Обединеното кралство, Полша и Словения. Тази разпоредба е от първостепенно значение не само за Рамковото решение, но и за политиката за борба срещу тероризма като цяло. Съществуването на общо определение на тероризма представлява основата, върху която се градят всички останали разпоредби от Рамковото решение, и позволява

---

22 Вж. първия доклад за оценка (обобщение), стр. 7.

23 ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр.1.

24 Вж. първия доклад за оценка (Работен документ на службите на Комисията), стр. 35.

използването на инструменти за сътрудничество в областта на правоприлагането;

- недостатъчното прилагане на член 5, параграф 3 за хармонизиране на наказанията за престъпления, свързани с терористична група, в Германия, Дания, Италия, Словения, Унгария и Швеция, тъй като това също е ключов елемент от Рамковото решение;
- недостатъчното прилагане на член 7 в Испания, Латвия, Обединеното кралство, Словакия и Чешката република. Хармонизирането на наказателната отговорност на юридически лица за терористични престъпления е също от много голямо значение за борбата срещу тероризма.

С оглед на горепосоченото Комисията приканва държавите-членки, които все още не са го направили, да осигурят бързо и цялостно транспониране на Рамковото решение в своето национално право и да информират незабавно за предприетите от тях мерки, като предоставят текста на законовите или административни разпоредби в сила.